

Enkele begrippen

Wederkerigheid

Onze relaties zijn gebaseerd op wederkerigheid. We zijn er voor elkaar en leven met elkaar in het bewustzijn dat elk van ons geeft en ontvangt. Het is net deze wederkerigheid in de relatie die ons omvormt.

Gelijkwaardigheid

De Ark getuigt van de specifieke gave van mensen met een mentale handicap. Zij zijn het hart van onze gemeenschappen en zij zijn het die andere mensen oproepen hun leven met hen te delen op basis van gelijkwaardigheid.

Spiritualiteit

Mensen met een mentale handicap hebben heel vaak bijzondere gaven van onthaal, verwondering, echtheid. Omwille van hun kwetsbaarheid bezitten zij de gave het hart van medemensen te raken en hen op te roepen. Zo zijn zij een levende verwijzing naar essentiële en spirituele waarden. Ook op dat niveau willen we een aanbod doen. Ons samenleven wordt gevoed door het evangelie. Centraal staat onze diepe eerbied voor de wezenlijke kern van iedere mens.

Identiteit en Missie van de Internationale Federatie van de Ark

Identiteitsverklaring

We zijn mensen met en zonder verstandelijke beperking die het leven delen in gemeenschappen die behoren tot een internationale federatie. Wederzijdse relaties en vertrouwen in God vormen het hart van ons engagement. We bevestigen de unieke waarde van elke mens en het feit dat we elkaar nodig hebben.

Onze missie is : de gaven van mensen met een verstandelijke beperking kenbaar maken zoals die tot uiting komen in wederkerige relaties die ons omvormen. Een gemeenschap opbouwen die beantwoordt aan de veranderende noden van onze leden, trouw blijvend aan de essentiële waarden van onze stichtingsgeschiedenis. Ons inzetten in onze eigen diverse culturen om samen een meer menselijke maatschappij uit te bouwen

Charter van de Internationale Federatie van de Ark

I. Doel

1. Het doel van de Ark is gemeenschappen te vormen, die een plaats van leven bieden aan mensen met een mentale handicap. Zij wil daarmee de nood beantwoorden van hen die maar al te dikwijls worden verstoten en wil hen opnieuw een plaats geven in de samenleving.
2. De Ark getuigt van de specifieke gave van de mensen met een mentale handicap. Zij zijn het hart van de gemeenschappen en zij zijn het die andere mensen oproepen hun leven te delen.
3. De Ark weet dat zij niet alle mensen met een mentale handicap kan opvangen. Zij is geen

oplossing, maar een teken. Zij wijst erop dat een echt menselijke samenleving moet gesteund zijn op een diepe eerbied voor de kleinsten en de zwaksten.

4. In een verdeelde wereld wil de Ark een teken van hoop zijn. Haar gemeenschappen, waar het vertrekpunt verbondenheid is tussen personen van verschillend intellectueel niveau en sociale herkomst, met verschillende godsdienstige en culturele achtergronden, zijn een teken van eenheid, van trouw en van verzoening.

II. Basisprincipes

1. Ieder persoon, welke ook zijn gaven en zijn grenzen zijn, heeft éénzelfde menselijke waardigheid, die enig en heilig is. Ieder Persoon heeft dus ook vanzelfsprekend dezelfde rechten. De fundamentele rechten van de persoon zijn: Recht op leven, op verzorging, op een thuis, op opvoeding, op werk. Aangezien de diepste nood van elke menselijke persoon een nood is om te kunnen beminnen en bemind te worden, horen daar ook bij: het recht op vriendschap, het recht op gemeenschap en het recht op een geestelijk leven.

2. Om te kunnen openbloeien heeft ieder persoon nood aan een omgeving, waar hij zich kan realiseren en zijn mogelijkheden en zijn gaven kan ontwikkelen. Hij moet kunnen relaties aangaan met anderen, in een familie of een gemeenschap. Hij heeft er nood aan te kunnen leven in een sfeer van vertrouwen, van zekerheid en van wederzijdse genegenheid. Hij heeft er nood aan te worden erkend, aanvaard, ondersteund door warme en waarachtige vriendschapsbanden.

3. Mensen met een mentale handicap hebben heel wat bijzondere gaven van onthaal, verwondering, spontaneïteit en echtheid. Omwille van hun armoede en kwetsbaarheid bezitten zij de gave het hart van medemensen te raken en hen op te roepen tot eenheid. Zo zijn zij voor de maatschappij een levende verwijzing naar de essentiële waarden. Zonder deze waarden verliezen kennen, kunnen en handelen hun zin en worden van hun uiteindelijk doel vervreemd.

4. Zwakheid en kwetsbaarheid hoeven geen hindernis te zijn om met God verbonden te leven, integendeel, zij kunnen juist een hulp zijn. Het is vaak doorheen een erkende en aanvaarde zwakheid dat de bevrijdende liefde van God zich openbaart.

5. Ieder persoon is geroepen tot innerlijke vrijheid en verbondenheid met God. Daartoe moet iedereen de mogelijkheid krijgen om geworteld te zijn in een godsdienstige traditie die hem daarin voedt.

III. De Gemeenschappen

1. Gemeenschappen van geloof

· Iedere gemeenschap is een gemeenschap van geloof. Vanuit het gebed en het vertrouwen op God wil de gemeenschap zich laten leiden door Hem en door de zwaksten, waarin zij God ervaart.

Ieder lid van de gemeenschap wordt aangespoord om zijn eigen spiritueel leven te ontdekken, te verdiepen en te beleven volgens het geloof en de traditie die hem eigen zijn. Zij die geen

uitgesproken geloof belijden worden eveneens onthaald en gerespecteerd in hun gewetensvrijheid.

- De gemeenschappen zijn geworteld in een bepaalde geloofsovertuiging of zijn inter-religieus. De christelijke gemeenschappen zijn geworteld in één kerk of zijn inter-confessioneel. Iedere gemeenschap onderhoudt contacten met haar religieuze leiders en haar leden integreren zich in de lokale kerk of cultusplaats.
- De gemeenschappen erkennen dat zij een oecumenische roeping en een zending tot eenheid hebben.

2. Geroepen tot eenheid.

- De eenheid is gesteund op het liefdesverbond van God met de verschillende leden van de gemeenschap. Dit houdt in dat men verschillen aanvaardt en respecteert. Deze eenheid gaat er ook van uit dat de persoon met een mentale handicap in het centrum van het gemeenschapsleven staat. De eenheid wordt opgebouwd doorheen een blijvende trouw en de gemeenschappen verbinden er zich toe om hun 'bevestigde' leden gedurende hun ganse leven te begeleiden, indien dat hun verlangen is.

· Het leven in de foyer staat centraal in de Ark. De verschillende leden van een gemeenschap zijn geroepen om één enkel lichaam te vormen. Daarom leven, werken, bidden en vieren zij samen, zij delen hun vreugde en pijn, zij verzoenen zich met elkaar, zoals in een gezin. Zij hebben een eenvoudige levensstijl, waarin zorg voor de onderlinge relaties centraal staat.

· Dezelfde verbondenheid verenigt de verschillende gemeenschappen over de hele wereld. Zij nemen het voor elkaar op, zijn solidair en medeverantwoordelijk voor elkaar. Zo vormen zij één grote internationale familie.

3. Geroepen tot groei.

· De gemeenschappen zijn plaatsen van hoop. Rekening houdend met ieders eigen roeping, wordt elkeen aangemoedigd om te groeien in liefde, zelfgave en innerlijke eenheid. Even belangrijk is het groeien naar meer zelfstandigheid, keuzes kunnen maken en eigen bekwaamheden ontwikkelen.

· De gemeenschappen willen er voor zorgen dat hun leden aan hun trekken komen op gebied van opvoeding, werk en therapeutische activiteiten, die voor hen bron vormen van waardigheid, groei en ontplooiing.

· De gemeenschappen willen aan hun leden de mogelijkheid geven hun eigen geestelijk leven te ontwikkelen, zodat zij kunnen groeien naar een grotere eenheid en liefde voor God en hun medemensen.

· Iedereen is geroepen om, rekening houdend met zijn mogelijkheden, mee te beslissen over de dingen die hem aanbelangen.

4. Ingebed in de samenleving.

- De gemeenschappen zijn gastvrij, open naar de wereld die hen omringt: zij nemen deel aan het plaatselijk sociaal leven en onderhouden nauwe banden met geburen en vrienden.
- De gemeenschappen willen al hun taken vervullen met bekwaamheid.
- De gemeenschappen bevorderen de arbeidsmogelijkheden van personen met een mentale handicap. De arbeid is immers een middel bij uitstek tot integratie.
- De Gemeenschappen trachten nauw samen te werken met:
 - de families en voogden van de mensen met een mentale handicap
 - de beroepsmensen
 - de diensten van het ministerieen met al diegenen die, in een geest van rechtvaardigheid en vrede, werken ten bate van mensen met een mentale handicap.

IV. Besluit

Groot is de bekommernis van de Ark tegenover het lijden van mensen die, omwille van hun handicap, onrecht ervaren of uitgesloten worden. Deze bekommernis moet de gemeenschappen van de Ark ertoe aanzetten om al het mogelijke te doen om de rechten van mensen met een mentale handicap te verdedigen, om plaatsen van onthaal op te richten en om in de samenleving te werken aan een mentaliteitsverandering, zodat zij meer correct en respectvol met deze mensen zou omgaan. De gemeenschappen van de Ark willen solidair zijn met alle armen en met allen die zich inzetten voor meer rechtvaardigheid.

Dit charter werd goedgekeurd op de Algemene Vergadering van de Federatie

Cap Rouge, mei 1993

(Deze Nederlandse vertaling werd goedgekeurd door de Gemeenschap Antwerpen op 6 september 1994)